

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hunoldi Plettenbergi[i] E Societate Jesu Introductio Ad Jus Canonicum

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1692

Caput XIII. De Conciliis, ac in primis Generalib[us].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62983)

C A P U T XIII.

De Conciliis ac in primis Generalibus.

Quid Concilium. Ejus institutio est Juris divini. Necessitas & causa Conciliorum. Generalia solus Papa convocat, eisque præest. Qui ad illa vocandi sint. Quis in iis ordo, & quomodo negotia tractanda ac terminanda sint.

I.

Secundus fons Juris Canonici sunt Concilia à summo Pontifice approbata, ex quorum decretis magna parte Jus illud conflatum est. Nomen Concilii deducit S. Isidorus l. 7. Etymol. c. 16. à Cilio; Concilii nomen, inquit, tractum ex communi intentione, eo quod in unum dirigant omnes (nimirum congregati) mentis obtutum: Cilia enim oculorum sunt, unde & qui sibimet dissentiant, non agunt Concilium, quia non sentiunt unum. c. Canones dist. 15.

Quamvis vero Concilium generaliter sumptum, dicatur quivis Conventus multorum hominum, non tantum proborum Psal. 110. v. 1. sed etiam impiorum Psal. 25. v. 4. Pressius tamen sumit Cice-

Cicero, cum ait, esse Congregationem ad aliquid cum deliberatione agendum deputata. *Orat. pro Roscio*; Eoque in sensu sæpius accipitur non solum in veteri Testamento I. *Paralip. 26. v. 15. Esth. 1. v. 13.* sed etiam novo. *Luc. 22. v. 66. Act. 5. v. 21. & alibi.* Verum nunc usus obtinuit, ut Concilia strictè dicantur: Conventus personarum Ecclesiasticarum maxime Episcoporum à Superiore legitimo indicti & convocati, ut de rebus fidei & Religione deliberent ac decernant; Atque in hoc sensu agitur in præfenti de Conciliis, quæ in Canonibus Apostolorum *can. 36.* & postmodum sæpissimè à Conciliis, & à SS. PP. *Synodi* appellantur. Quod tamen nomen postmodum à plerisque ad cœtus Metropolitanos & Dioecesanos contractum est.

2. Veri similis est institutionem Conciliorum juris esse divini & naturalis. Bellarm. *l. 1. de Conc. c. 3.* Primò quia demonstrata est à Christo per hæc verba: *Ubi fuerint duo vel tres congregati in nomine meo illic ego in medio illorum sum.* *Matt. 18.* prout docent Concilia & SS. PP. Concilium Chalcedonense in *Epist. ad Leonem.* Sexta Synodus *Act. 17.* Cælestinus Papa in *Epist. ad Conc. Ephes.*
Con-

Concilium Toletanum III. Alexander
Epist. ad Anastasium Alexandrinum aliiq; quam
 plurimi. Quis neget Apostolos, in qui-
 bus Spiritus sancti gratia abundabat, ut
 inquit Synodus Constantinop. II. *Coll. 8.*
 non nisi Spiritus sancti ductu & impulsu
 primum Concilium convocasse, cum di-
 cant: *Visum est Spiritui sancto & nobis*
Act. 15? Si enim inventio solum esset
 humana convocare Concilia, ut cen-
 suit Albertus Pighius *lib. 6. de Cæl. Hierarch.*
c. 1. falso tribuissent Apostoli Spiritui san-
 cto id cujus ipse nec auctor esset, nec
 actor. II. quamvis ratio naturalis di-
 cter, ut Princeps in rebus dubiis & con-
 troversis consulat peritos, non tamen
 videtur ab humana solum ratione exco-
 gitatum esse, ut soli convocentur Epis-
 copi, iique non ut Consiliarii solum, sed
 ut Judices sententiam ferant. IV. Si
 ex jure solum humano Concilia institu-
 ta essent, quibus Episcopi tanquam Ju-
 dices interessent, mutatio sæpius circa
 ea contigisset; Jam vero ubique omnium
 gentium consensu Sacerdotes, qui divi-
 nis præerant, judicandi de rebus maxi-
 mis auctoritatem habebant. Sic in lege
 Mosaica constitutum erat Concilium 70
 virorum, quod ab Hebræis *Sanhedrim*,
 à Græ-

à Græcis *συνέδριον* dictum est, in quo Summo Pontifice præsidente graviores causæ decidebantur, *Deut. c. 21. v. 5 & c. 17. v. 8. & Sigonius l. 6. de Rep. Hebr.* Apud Romanos Augures *Religionibus Deorum & Summa Reip. à majoribus præfectos* fuisse testatur Cicero pro domo sua. Apud Gallos Druides de omnibus ferè controversiis publicis privatisque constituebant. *Cæsar l. 6. belli Gallici.* Idem faciebant Sacerdotes apud Ægyptios *Strabo l. 17. de Meroitarum moribus l. 14. ver 14. Persas Euseb. in Chronico Athenienses. Joseph. l. 14. antiq. c. 10. aliosque Regal. Sacerd. l. 2. §. 1.* Convincit ergo omnium fere gentium consensus auctoritatem Sacerdotum in judicando, non esse juris solum humani, sed naturalis, & in Ecclesia etiam divini.

3. Quamvis vero Summus Pontifex Judex sit omnium controversiarum, eique tanquam Christi Vicario omnes fideles obtemperare teneantur, hic tamen non debet in Controversiis fidei decidendis temerè quicquam agere, suoque soli iudicio fidere, sed multorum in rebus sacris peritorum sententiam exquirere, eaque media assumere ad investigandam veritatem, quæ humana
in-

industria in rebus arduis adhibere solet; Hoc recta docet ratio, ut in re dubia magnique momenti aliorum petantur Consilia, idque in Ecclesia omnium sæculorum praxis obtinuit; *Illa fuit antiqua Apostolica Sedis provisio*, inquit Cœlestinus III. *ut hujusmodi causarum recognitiones duobus quam unius, tribus quam duobus libentius delegaret, cum sicut Canones attestantur integrum sit iudicium, quod plurimorum sententiis confirmatur.* c. 21. de offic. & pot. Jud. del. Hinc cum in Ecclesia oporteat esse & scandala & hæreses. Matt. 18. 1. ad Cor. 1. eaque diversis temporibus sæpissimè exortæ fuerint, necesse quoque fuit frequenter Concilia convocare S. Aug. l. 4. contra duas Epist. Pelag. c. 11. & l. 1. de Bapt. contra Donat. c. 18. S. Cyprianus l. 1. Epist. 2. ad Steph. Est ergo medium ordinarium, quo Pontifex utitur in rebus arduis circa fidem & mores, convocare Concilium ejusque sententiam audire. Non tamen tenetur semper illius iudicio stare, sed si ipse cum Concilio Cardinalium, quod iudicium est Sedis Apostolicæ, & tribunal Ecclesiæ dissentiat à sententia Concilii, poterit res controversas determinare. S. Th. 2. 2. q. 1. a. 10. Card. Alexander c.

Anastasius, atque tunc sententia Papæ & Cardinalium præferenda est definitioni Concilii generalis, quia est Judicium Sedis Apostolicæ, & Ecclesiæ Catholicæ, quæ in fide & moribus errare non potest. *c. Hæc est fides 24. q. 1. c. à recta & c. quoties c. 21. 24. q. 1. c. omnes dist. 22.* Non ergo necessaria sunt Concilia absolutè, ut putavit Vigorius apud Boyvin. p. 4. *Theol. disp. 3. de Conc. q. 2.* cum à Pontificibus Romanis hæreses damnari possint, & sæpius damnatæ sint, sed solum secundum quid tanquam media valde utilia ad extirpandas hæreses & Schismata tollenda.

4. Causæ ob quas Concilia celebrari solent sunt variæ. Prima est nova Hæresis non antea ab Ecclesia judicata; Ob hanc congregata sunt septem prima Concilia generalia. Nam in Nicæna I. damnatus est Arius negans Filii consubstantialitatem cum Patre. In Constantin. I. Macedonius, adversus quem confirmata est Spiritus sancti divinitas. In Ephesino Nestorius duas asserens in Christo personas, contra quem asserta una Christi persona & duæ naturæ. In Chalcedonensi profligati sunt Dioscorus & Eutyches, qui unam tantum in Christo naturam admittebant. In Constantia,

tin,

tin. II. Originis errores damnati sunt. In Constantin. III. Monothelitarum hæresis rejecta est, dum una tantum in Christo voluntas agnoscitur. In Nicæno, II. Iconoclastæ profligati sunt.

Secunda causa celebrandi Concilii est, ut schisma inter Romanos Pontifices exitum supprimatur; Sic factum tempore Cornelii Syrnachi, Innocentii II. Alexandri III; Et in Concilio Constantiensi, cum tres essent, qui se Pontifices appellarent.

Tertia ut Turcis aliisque Ecclesiæ hostibus communi subsidio resistatur; Ob eam causam coëgit Concilium Urbanus II. Calixtus II. Eugenius III.

Quarta suspicio hæresis vel infidelitatis, aut Tyrannis incorrigibilis in Romano Pontifice. Ob hanc congregatum fuit Sinuessanum in causa Marcellini; Romanum in causa Damasi, Sixti III. Leonis III. Quorum tamen nullum dixit sententiam damnationis in Papam.

Quinta Reformatio abusuum, & extirpatio vitiorum, quæ in Ecclesiam irrepunt. Pro quibus tollendis Concilia hucusque omnia etiam particularia celebrata sunt.

Sexta

Concil. general. convocat Papa. 145

Sexta causa excogitari posset, si Cardinales aut nolent, aut non possent eligere Pontificem per morbos, mortem, aliumvè casum inevitabilem impediti, utique ad Generale Concilium spectaret determinare de electione Pontificis. *Coriolanus in præl. 1. summæ Concil.*

5. Porro Concilia alia sunt Generalia, græcè Oecumenica, alia particularia. Oecumenica dicuntur, quod ea constituentur convocati ex toto mundo, nam *οἰκουμένη* idem est, quod terra habitabilis deductum à nomine *οἶκος* & verbo *μένειν*, quasi domus permanens, ut est mundus universus. Generalia, quæ S. Aug. l. 2. de Bapt. c. 3. plenaria vocat universalem repræsentant Ecclesiam, & ut legitima sint has requirunt conditiones:

Prima ut Summi Pontificis mandato vel approbatione congregentur *Pelagius II. Epist. 8. Alexander III. Const. Quoniam 9. Innocentius III. Constit. Vineam* prout in primis quatuor Conciliis, quæ S. Gregorius eadem veneratione, qua Evangelia prosequabatur. c. *Sicut dist. 15.* observatum fuisse ostendit *Bellarminus de Conc. l. 1. c. 13.* ideoque si sine S. Pontificis auctoritate Concilia convocentur invalide celebrantur

K

tur

tur c. 1. 2. 3. & 5. Dist. 17. & non Concilia, sed Conventicula erunt & Conciliabula cit. c. 5. dist. 17. imo Synagogæ Satanæ. S. Thom. 2. 2. q. 1. 4. 10. & quod in iis actum fuerit irritum erit & vacuum. cit. c. 5.

Non ergo Imperatorum est convocare Concilia, ut contendunt Novatores hujus temporis ad elevandam Pontificum & Conciliorum, in quibus illi condemnati sunt, auctoritatem. Fuerunt quidem ex Imperatoribus nonnulli, qui pro Religione sua, cum Ecclesiam ab hæreticis infestari cernerent, vel sponte Concilia à Romanis Pontificibus petierunt, vel postulante aut afluente Pontifice ea cogenda curarunt, seseque Conciliorum Protectores exhibuerunt, prout pluribus exponetur infra. c. 15. §. 7. sed auctoritate propria non convocarunt.

Secunda Conditio est, ut Pontifex Concilio præsit perse vel per Legatos suos. c. 2. & 6. dist. 17. Caput enim quale est Pontifex ut dicetur c. 15. §. 3. præsidere debet corpori, idque semper in legitimis Conciliis Oecumenicis observatum fuit, ut infra ex descriptione singulorum Conciliorum patebit.

Neque dicas Imperatores in sexta & octava Synodo præsedisse, in Sexta namque

que sic habetur: *Præsidente piissimo Imperatore*; Atque etiam hi veleorum Legati digniorem sæpe locum, nimirum in medio occupabant, ut patet ex iisdem Synodis, & historia Concilii Chalcedonensis apud Nicephorum l. 15. c. 4. Nam quod interdum Imperatores aliivè sæculares digniorem in Conciliis locum occuparint, id non jure sed potentiâ factum. Neque id omnes fecerunt, Constantinus Imperator humiliorem sibi locum in Nicæno I. delegit, *Euseb. l. 3. de vita Const.* alique hoc pientissimi Imperatoris exemplum imitati sunt. c. *Nos ad fidem. c. satis dist. 96.* Ideo inter cæteros Martianus Imperator in *Act. 6. Conc. Chalced.* Nos inquit, *ad fidem roborandam sive exercendam, non ad potentiam aliquam ostendendam sive exercendam exemplo Religiosissimi Principis Constantini Synodo interesse volumus: ut veritate inventa, non ultro multitudo pravæ doctrinis attracta discordet: Vel ne ulterius pravæ persuasionibus à recta separentur fide.* Quare licet interfuerint sæpe Imperatores Conciliis ad majorem eorum celebritatem, & ut tumultus in tanta Congregatorum frequen-

quentia averterentur, eamque ob causam nonnunquam præsedisse dicti sunt, nunquam tamen in iis Judicium partes sustinuerunt, ut constat ex cit. Synodo sexta, In qua Constantinus Pogonatus suffragium suum non dedit, & ultimo loco Actis subscripsit; Sed de his pluribus infra erit agendi locus.

Tertia Conditió est, ut evocatio eorum qui jus habent sit generalis, quantum moraliter fieri poterit, nec ullus eorum à Concilio excludatur, cum id Concilium repræsentet totam Ecclesiam. *Conc. Const. Sess. 5.* idque approbatum à Martino V. *Et quod omnes tangit ab omnibus approbandum est. Reg. Jur. in 6.* Non tamen necesse est, ut convocatio ad singulorum perveniat aures, sufficit enim ut ex intentione vocantis per se ad omnes referatur. Neque oportebit omnes in particulari vocari, sed satis erit Patriarchas, Primates & Archi-Episcopos invitare cum illorum Suffraganeis & Prælati subditis, ut vel omnes veniant; vel nomine omnium illos mittant, qui sufficere illis videbuntur. *Turrec. l. 8. c. 14. Suarez. disp. 9. de Conc. sect. 1.* Vocandi ergo sunt ad Concilia generalia, excepto Summo Pontifice, qui vocari nequit, omnes qui Jus habent, *Leo I. Const. omnem. 2. Hormisdas*

das Epist. 5. ad Anast. Imp. Gregorius VII. lib. 2. post Epist. 55. Atque in primis Episcopi, idque ex jure proprio. *Bellarm. l. 1. de Conc. cap. 5.* quia hi sunt Pastores Ecclesiæ ex officio *ad Ephes. 4.* quam tanquam Primates regere debent *Act. 20.* cum in ea propriè habeant jurisdictionem. *Sexta Syn. act. 11. & sept. Syn. c. 19.* Ita ut nullus eorum positivè excludi possit nisi excommunicatus.

Deinde vocari debent Cardinales non tantum ex privilegio & consuetudine, sed etiam ut propabilius putat *Suaz. l. c. n. 17.* ex jure ordinario, quia actus jurisdictionis, qui ad externum regimen Ecclesiæ ordinantur, & intrinsecè non pendent à consecratione Episcopali communicari possunt quibusvis personis Ecclesiasticis capacibus, ideoque Cardinales etiam non Episcopi suffragium habent in Conciliis decisivum ante ipsos Episcopos, quia ex usu & privilegio Pontificum illis præferuntur in iis, quæ non pendent à Characterè Episcopali, habentque in suis titulis Jurisdictionem Episcopalem *c. His quæ de Major. & Obed. Turreen. l. 8. c. 14.*

6. Præterea ex usu & privilegio, non ex jure communi vocantur Generales Ordinum Regularium, & Abbates consecrati

secrati habentes jurisdictionem. Episcopi annulares, seu Titulares vocari possunt & habere suffragia, sed non est necesse, quia actu carent jurisdictione Episcopali, sicque habere usum testatur Suaz. l. c. n. 18. adeoque perversè Marcus Antonius de Dominis *Apostata lib. 2. de Repub. c. 7.* Episcopos illos Titulares, quos per ludibrium vocat Nullatenses, habere jus suffragii, si vocentur, in Conciliis generalibus negat.

Nullus vero Laicus, etiamsi Rex sit vel Imperator vocandus est ad Concilium tanquam Judex, & ut suffragium ferat decisivum, quemadmodum constat ex omnibus Conciliis à tempore Apostolorum, quando *Act. 15.* Apostoli ipsi cum Presbyteris conveniunt & definiunt, reliqua multitudo audit & obedit, usque ad Tridentinum observatum esse. Octava Synodus *Can. 17.* execratur dicentes invalidas esse Synodos, quibus non interfit Princeps. Idem constat ex Clemente I. *Epist. 5.* & habetur *c. Relatum dist. 37.* Nicolao I. *Epist. ad Michaël Imp.* Gelasio *Epist. ad Athanas. Augustum.* Ideoque Basilius Imp. negat *in Octava Synodo act. 10.* & ad se & ad ullum Laicum pertinere negotia Ecclesiastica tractare. *Evag. l. 3. c. 4.* Laici ergo interesse solum possunt, &

non

nonnunquam interfuerunt Conciliis, ut Defensores, Testes, Consiliarii, Suggestores vel Executores. Nec potest illis ex probabiliore sententia Pontifex concedere, ut suffragium in illis decisivum ferant, hic enim actus est jurisdictionis Ecclesiasticæ, cujus jure ordinario Laici sunt incapaces. *Jacobarius lib. 2. c. 2.*

Admittuntur etiam nonnulli Theologi doctrina prudentiaque conspicui, non Ecclesiastici tantum, sed nonnunquam etiam Laici, qui ut Consiliarii in rebus solum discutiendis adjuvent. Præterea Notarii, Cursori, alique qui Patribus Congregatis in necessariis famulentur. Accedere quoque ad Concilium possunt, quotquot se læsos existimant. *c. 4. dist. 18.* & hi, si beneficiati sint, possunt percipere fructus beneficiorum exceptis distributionibus quotidianis, non secus, ac si præsentibus essent. *Conc. Constant. Sess. 10.*

7. Episcopi ad Concilium generale vocati tenentur omnes ire ad locum, in quo indictum est. *Conc. Laodic. Can. 4.* aut si qui infirmi sint, vel impediti, alios pro se mittere sub pœna excommunicationis, & suspensionis à Missa per sex menses. *Conc. Carth. 1. c. 10. Affric. c. 42. Avelian. V. c. 28. & c. 10. dist. 18.* Si qui ve-

ro emanferint, non ideo definit eſſe Concilium generale; Nam ut tale ſit, non eſt neceſſe, ut omnes Eccleſiæ univerſalis Epifcopi, imo nec major eorum pars reipſa congregetur, alias pauca, vel etiam nullum ex hactenus congregatis dicendum eſſet generale, nec ipſum primum Conſtantin. quod fuit ſecundum Generale, & unum eorum, quæ quatuor Evangeliiſ comparantur. *c. 1. & 2. diſt. 15.* Cum in eo convenerint ſolum 150 Epifcopi ex 500 & pluribus, quos tunc in Eccleſia fuiſſe teſtantur hiſtoriæ. Neque Concilium Chalcedonenſe, quod ultimum eſt ex quatuor primis, cum ad illud ex toto Occidente ſoli Pontificis Legati acceſſerint. *Leo Papa Epifto. 42. & 50.* Et ratio eſt, quia ut generale ſit Concilium, non tam re, quam repræſentatione & auctoritate continere debet univerſalem Eccleſiam, hanc autem continebit, ſi duo habuerit: Primò præſentem Papam, vel in ſe, vel in Legatis ſuis, ſine quo Concilium eſt accephalum; Secundò eam multitudinem Epifcoporum, quæ vel omnes comprehendat, vel certè repræſentet vicemque abſentium ſubeat; Sic enim obtinet uſus in omnibus Congregationibus, ut quando omnia membra convenire non poſſunt,

possunt, alia aliis suas vices tribuant & absentiam suppleant, idque secundum rectam rationem, & naturalem rerum humanarum conditionem; Vel enim absentes nec possunt, licet vellent, ipsi venire, nec alios suo loco mittere, vel utrumque ob malitiam nolunt; Si primum tenentur cedere suo juri, ac consentire ut præsentes eorum vices suppleant, atque ita eos velle præsumentum est; Si secundum privandi sunt jure suffragii, iique qui convenerunt, declarare possunt se vices omnium subire *Suaz. de Conc. disp. II. sect. 2. n. 7.* Jam vero qui impediunt proficiscentes ad Concilium vel damnum illis inferunt excommunicandi sunt, *c. 7. dist. 18. Conc. Sabin. c. 2.* Demum Concilium convocandum est in civitate ampla, salubris aëris, & facilis accessus, ubi ædificia sint accommodata. *Conc. Later. V. Sess. II. Const. 3.*

8. Priusquam inchoëtur Concilium vacare debent Patres conscripti per triduum jejūnio, orationibus & eleemosynis plus solito *Conc. Raven. III. post Clem. V. c. 26.* & fit diei publicatio, quo Concilium inchoandum erit. Die condicōto conveniunt Patres hora constituta in loco destinato, atque ibidem quisque ornatur à famulis propriæ dignitatis insigni-

signi-

signibus, quæ sunt: Mitræ, pluvialia, Casulæ, dalmaticæ. Inde pro sui gradus & consecrationis ordine bini & bini in distinctam Basilicam silentio cruce præcedente procedunt. Præeunt Regularium Ordines, succedunt Canonici ac reliqui Ecclesiastici, post illos Episcopi, ac demum Legati, & si qui adsunt Regum Oratores. Chorum ingressi flexis genibus orant, tum ad opem S. Spiritus implorandam ab omnibus alta voce decantatur Hymnus (quod in Concilio Tridentino factum est in loco, ubi sacris vestibibus amicti sunt, priusquam ad locum Concilii accederent. *Pallav. in hist. Conc. l. 5. c. 17. n. 8.*) aliæque preces ex rituum libello recitantur; Quibus persolutis Missam ex præparatis sedibus & subselliis reverenter audiunt, & Concioni, quæ ab aliquo insigni oratore de suggestu habetur, intersunt, qua finita plebs è templo emittitur ejusque fores obserantur.

His peractis præsidet, ut dictum supra, universo Concilio Summus Pontifex, quia Pastor est universalis Ecclesiæ. *Jo. 21. v. 18. per se vel per unum aut plures Legatos. c. 2. dist. 17.* Quod enim quis per alium facit, per se ipsum censetur facere. *Reg. Jur. 72. in 6.* Et licet Legatus

gatus solum sit Diaconus vel Clericus
præcedit tamen omnes Congregatos.
Eug. IV. Const. 15. Non mediocri §. 13. Cæ-
teri Patres secundum ordinationis suæ
tempus prærogativam sibi in confesso
vendicant *c. ult. dist. 17.* non secundum
præminentiam Ecclesiarum quibus præ-
sunt. *S. Cong. Conc. in c. 2. Sess. 14. de resor.*
ideoque qui prius dignitatem recepe-
runt præferendi sunt aliis. *Glos. ibid. V. Epif-*
copus. Hinc est quod Pius Papa IV. in
Concilio Tridentino edixerit Anno 1562.
de Primatibus, ut promiscuè inter Me-
tropolitanos juxta Consecrationum suarum
tempora sederent. In media Con-
cillii corona secundum antiquam consue-
tudinem collocatur super pulvinari E-
vangeliorum Codex, & nonnunquam,
ut factum est in Synodo Chalcedonensi,
Nicæna 2. & ultima Constantinopolita-
na, sacra Sanctorum Lipsana.

9. Postquam confedere Patres, legi-
tur ante omnia Diploma seu literæ Pon-
tificiæ, quibus Concilium indicitur. *Nic.*
1. Epist. 9. Deinde eliguntur Officiales
Concillii, inter quos præcipui sunt Con-
sultores, qui Legatis Præsidibus in rebus
agendis, proponendis, vel dirigendis
assistunt; Notarii, qui, quæ dicuntur,
proponuntur, postulantur & constitu-
untur

untur in scripturam redigunt; Promotores, qui culpas & transgressiones Decretorum observant & postulant emendari; Scrutatores, qui singulorum suffragia excipiunt, in scripta referunt, & ad mensam Consultorum deferunt numeranda; Custos Concilii, quod munus alicui Principum Synodo adstantium, si adsint, vel alteri Illustri personæ committitur; Judex qui lites dirimat eorum, qui Concilio interfunt.

His aliisque Officialibus electis promulgantur leges in Concilio servandæ; Tum admittuntur Oratores Principum lectis eorum literis commonitoriis. Priusquam vero res in Concilio definienda proponatur, instituuntur selectorum Doctorum Congregationes, in quibus seorsim à Cœtu Concilii accuratè discutuntur per rationes & suffragia non decisiva, sed consultiva quæstiones in Concilio postmodum dijudicandæ ac definiendæ. Quo factò Patres in Concilio priusquam sententiam definitivam de rebus à minoribus Doctoribus expensis ferant, rationes quæ ex utraque parte occurrunt sedulo expendunt, ac tum collectis votis, quod major vel sanior pars decernit numeratis suffragiis per capita,
non

non per nationes conclusum habetur.
Conc. Lateran. III. c. 16. Tolet. VIII. c. II.

Olim Procuratores quoque Episcoporum absentium votum ferebant decisivum, non secus ac Episcopi à quibus mittebantur, & quorum vices gerebant, ut patet ex Actis Synodi Nicænæ, I. & II. Constantinopolitanarum, Ephesinæ & Chalcedonenfis, Romanæ I. Agathensis, Aurelianensium II. III. IV. & V. Cabilonenfis, Africanarum quarundam, Eliberitanæ, Ilerdensis, Valentianæ, Egerensis, & quarundam Toletanarum. Aliqua tamen differentia inveniebatur in Ecclesia Græca & Latina quo ad ordinem Sessionis, suffragii & subscriptionis. In Synodis Orientalibus admittebantur ad eundem ordinem in omnibus, qui Episcopis eos delegantibus, si præsentibus fuissent, debebatur. At in Conciliis Occidentalibus votum quidem ferebant decisivum, non tamen inter Episcopos confidebant, & seorsim ab ipsis Acta Concilii subscribebant. Novissimè verò in Concilio Tridentino nemo ad suffragium decisivum admittus est, qui ab alio subrogatus fuisset, sive is Procurator esset cujusdam Antistitis, sive generalis alicujus Præsidis Ordinis Religiosi.
Pallav. in hist. Conc. l. 6. c. 2. Reliqui Presbyteri

Presbyteri qui interfunt sapientia & eruditione præcellentes ad suffragia solum consultiva admittuntur.

10. Legati Apostolici qui præsident, possunt durante Concilio literas privatas ad se scriptas etiam nomine Regum & Rerumpublicarum recipere, privatim referre & legere; Si quid in iis contineatur, de quo monendum sit Concilium re cum Collegis & Consultoribus collata proponendum illi erit. Litteræ vero ad universum Concilium directæ non nisi auditis Patribus referendæ sunt & legendæ, nisi per adjunctas literas ab auctore earum Legati arbitrio & prudentiæ permittatur, eas quæ ad universum Concilium scriptæ sunt, vel proferre vel suppressere. Porro ad officium Legatorum atque etiam Consultorum, re tamen cum Legatis prius collatâ, spectat decernere ea quæ Concilio sunt proponenda. Cæteris Patribus conscriptis liberum est ea, quæ sibi proponenda occurrunt scripto Legatis aut Consultoribus exhibere, & ut ita fiat expedit ad vitandam confusionem, superfluitatem & altercationes, quæ oriri possent, si quisque quæ sibi occurrunt, per se viva voce Concilio ad deliberandum proponere vellet.

Si contingat Papam è vivis excedere, dum generale Concilium celebratur electio Successoris non ad Concilium, sed ad Collegium Cardinalium, ut vitetur Schismatis periculum, spectat, ideoque Cardinales, qui Concilio intersunt, Romam se conferre debent, ut Ecclesiæ cum cæteris de communi capite provideant. *Pauli III. Constit. Pallav. hist. Conc. l. 3. c. 19. n. 10.* Et quamvis Pontifex alibi quam Romæ moreretur, electio tamen Romæ, utpote in urbe ab exteriorum violentia supra cæteras segura, habenda erit. *Pallav. l. c. l. 5. c. 1. n. 8.*

II. Porro quæ definita sunt à Patribus in scripta rediguntur, & in fine Concilii relecta ab iisdem subscribuntur eo ordine quo confident *c. ult. dist. 18.* eorumque confirmatio à S. Pontifice rogitur. Acta enim Concilii confirmari debent à Pontifice, ut robur obtineant. *Nican. I. in Epist. ad Sylv. c. 2. dist. 17.* *Nec ullum ratum est, aut erit unquam Concilium, quod non fultum fuerit ejus auctoritate.* *Jul. Papa in c. Regula dist. 17.* Quamvis in Concilio præfederint Legati Pontificis. *Damas. Ep. 4. Conc. Chalced.* Ideoque Romam ut semper factum est ab eo confirmanda mittuntur. *cit. Nicænum I. Ep. ad Sylv. Chalced. Epist. ad Leon. Papam.*
Nam

Nam Pontifex est supra Concilia, non vero Concilia supra Pontificem, ut infra pluribus probabitur. Decreta vero Concilii generalis, cui Pontifex non per se, sed per Legatos præsidet, eduntur nomine Concilii, ut patet ex octo Conciliis generalibus, atque etiam Tridentino, in quibus sæpius legitur: *Synodus definit, mandat, prohibet.* Demum tenentur Episcopi decreta secum conferre, & intra sex menses in Ecclesia sua publicare. *Conc. Tolet. XVI. c. 8. can. ult. dist. 18.*

Dubitandum vero non est Decreta Conciliorum universalium jus constituere generale & commune, quod omnes obliget, cum confirmata sint à supremo Principe, Christi in terris Vicario. Si quæ verò, quæ fidem non concernunt, alicubi non recipiantur, id quidem *de facto* fit, an etiam *de Jure* examinatur in Titulis de Constit. & Consuetudine.

C A P U T XIV.

Series Conciliorum Generalium Legitimorum.

Compendiosa descriptio Conciliorum gener. eorumque Canonum Nicani .I. Sardiceni